

**Негативні
та
позитивні
риси
юридичного
процесу в
Україні**

Юридичний процес – явище багатогранне, багаторівневе, яке охоплює комплекс теоретичних та практичних знань і положень, що стосуються всіх без виключень галузей права.

Безумовно, ототожнювати його із процесуальними галузями права не слід, оскільки вони співвідносяться як загальне і частина.

Юридичний процес слід розглядати в широкому і вузькому розумінні.

В широкому розумінні – це комплексне і багатоаспектне поняття, що характеризує сукупність всіх правових форм діяльності державних органів (парламенту, президента, уряду, судових органів, прокуратури)

та інших уповноважених суб'єктів, які вчиняють у встановленому законом порядку юридично значимі дії, які мають правові наслідки.

На юридичний процес здійснюють вплив такі фактори ЯК

політична обстановка в країні,

стан економіки, ріст або зниження
рівня злочинності,

зобов'язання, які є результатом
ратифікації міжнародних договорів,
угод, конвенцій тощо.

Зупинимося більш детально на останньому факторі. Сьогодні юридичний процес в Україні відрізняється деякою нестабільністю та непослідовністю. Однією із причин цього є намагання керівництва нашої країни приєднатися до Європейського Союзу (далі – ЄС). Це, в свою чергу, вимагає виконання взятих на себе зобов'язань, які витікають із нормативних актів ЄС.

Така ситуація не завжди йде на користь юридичному процесу в Україні.

Приведемо конкретні приклади щодо кримінально-правової політики в нашій державі.

Оскільки у будь-якій суверенній державі вища законодавча влада належить державному органу,

то і закони «відповідно» виражають політичні погляди тієї частини населення, яка утворює більшість в законодавчому органі.

Вплив кримінальної політики ЄС на вітчизняний юридичний процес не слід і не можна оцінювати однозначно негативно.

Процес глобалізації сьогодні є, очевидно, неповоротним, і його оцінка є неактуальною.

Слід змінити дещо застарілі підходи до вивчення об'єктивної реальності та досліджувати кримінально-правову політику,

і, зокрема, юридичний процес, більш широко, звертаючи увагу на правову систему держави.

Не слід забувати, що держави ЄС,
особливо держави –

засновниці, мають якщо не однакові,
то дуже схожі правові системи,

що і дало їм можливість в свій час
сформувати спільну систему права
ЄС.

Правова система –

це існуючий в конкретній державі феномен, який об'єднує систему права, практику його застосування, соціальну основу права, правову культуру соціуму та організаційну структуру правових інститутів.

Такий підхід,

по-перше, враховує сучасні
реалії розвитку окремих
держав,

та, по-друге, дозволяє
підкреслити самобутність
правової системи кожної держави
навіть в умовах глобалізованого
світу.